

paavist som almindelig Regel, ja, i 1909, da Loven anden Gang var til Revision, lod det sig endog gennem den officielle Statistik paavise, at begge Paastandene var grundløse. At man nu for faa Uger siden atter søgte at paavise, at Jorden var købt alt for dyrt, har heller neppe mere paa sig; thi hvis Jorden er købt for 12 000 Kr. pr. ha, medens Skyldværdien kun er 8 000 Kr. — jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem faar disse fortvivlede Tal fra, vi har jo aldrig været oppe paa 12 000 Kr. pr. ha, og de passer heller ikke pr. Td. Hartkorn — „saa er det snarest Bevis for, at Jordvurderingens fingerede Tal ikke stemmer med de faktiske Forhold — og det har vi vidst saa længe.“

Det er det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, der siger dette. Men hvis det er saaledes, at de fingerede Tal ikke stemmer med Virkeligheden, maa vi saa ikke have Lov til fra vor Side at kræve, at vi faar dem ført op til Virkeligheden, saa at Salgspris og Jordværdi i nogen Grad balancerer med hinanden. Jeg tror, at ærede Medlemmer af Venstre, hvis de vil søge at fastholde denne Paastand, kommer til at staa meget daarligt i det, for det kan kun forklares paa den Maade, det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen gør det, men det kan absolut ikke forsvares.

Saa siger man ogsaa fra anden Side, at med de Love, vi har faaet nu, er man absolut i Stand til at imødekomme Kravet om Jord. Jeg vilde ønske, at man kunde det, men jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard vil staa op paa denne Talerstol og sige dette, for han maa jo vide, at det passer ikke. Det ærede Medlem skulde være kommet med Tallene fra Landbrugsministeriet. Han sagde, at naar man saa paa dem, viste det sig, at der ikke er nær saa mange. Men hvor mange Ansøgninger ligger der derovre? Gaar man over i Jordlovsudvalget og spørger efter, hvor mange Ansøgninger der ligger dér, bliver der sagt: ca. 1 400. Og hvor mange har de Jord til? ca. 500. Det er de Tal, der er blevet opgivet derovre fra, og det ved det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, da han selv er Medlem af Udvalget. Hvis man gaar ud til Amtskommissionernes Formænd og spørger dem, hvor mange der ligger der — jeg har spurgt Formændene i Randers, Aalborg og Viborg Amter —, siger de, at der er omtrent 3 Gange saa mange Ansøgere, som de kan haabe at faa Penge til. Det er de virkelige Forhold, og det synes jeg ikke, man skal søge at bortforklare. Og det er ganske naturligt, at i en Tid, hvor Arbejdsløsheden trods alt bliver ved, vil der komme mange

Ansøgninger om Jord, og selv om vi ikke med 12 Mill. Kr. kunde imødekomme dem alle, behøver man ikke at bortforklare Tilstanden, som den er. Hvis man vilde imødekomme dem paa den Maade, som er anvist i dette Jordlovsforslag, vilde det kun være muligt ved, at man hvert Aar øste Penge ud af Statskassen til Oprettelse af Husmandsbrug, Penge, der direkte gaar i de nuværende Jordbesidderes Lommer. Jeg synes, at alle disse Oplysninger ligesom de, det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard kom med, underbygger vort Krav om Ekspropriation saa stærkt, som det aldrig før er sket.

Jeg skal derefter gaa over til de andre Jordlovsforslag og først til det Forslag, der angaar Tillæg til Lov om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentlig Eje, som ogsaa er fremsat af den højtærede Minister. Med Hensyn til § 1 maa jeg sige, at jeg synes, at den Maade, hvorpaa man her frembringer Lighed mellem de to Love, ikke er, som den skal være. Det havde dog været bedre, om man havde frembragt Ligheden paa den Maade, at den Overpris, som Husmændene giver efter den gamle Statshusmandslov, blev gjort mindre og deres Ydelser blev mindre. At komme og sige, at nu frembringer man Lighed paa den Maade, at de, der har faaet Jord efter Loven af 1919 eller i Fremtiden vil faa det, skal betale 90 Kr. mere i Rente om Aaret, synes jeg er saa sin egen Sag. Jeg er tilbøjelig til at tro, at de allerfleste af de ærede Medlemmer af dette Ting vilde betænke sig to Gange paa at gaa ud og tage en saadan almindelig Husmandsloed og begynde derude, og jeg mener, at man skal være varsom med at stille Kravene alt for store. Selv om man ogsaa fra Statskassens Side, som det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard siger, maa yde en hel Del Bevillinger — og det er selvfølgelig rigtig —, kommer der dog ogsaa samtidig større Indtægter baade for Kommune og Stat ved, at disse Ejendomme stiger i Pris. Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, som ryster paa Hovedet, om at læse en lille Bog, der er udkommet netop i denne Tid, i hvilken Store Restrup's Udstykningshistorie er givet. Det ærede Medlem vil deraf se, hvilke Værdier der frembringes ved en saadan Udstykning. Netop fordi man gennem Jordloven af 1919 forvandler Herregaardsjord til Husmandsjord, skabes der Værdier for Samfundet, baade for Kommune og Stat, Værdier, som fuldt ud kan opveje de Tilskud, vi giver. Derfor synes jeg, man i